

Brassó, Nagy- s Czerina-utca sarkán
Rapp F. utorraktára fölött, I. em.
hol a szerkesztő hétköznapiakon délelőtt
9-11 óra között,
Bologna, nester-utca 325. sz. a.,
hol minden délután alálható
A lap szellemi részét illető min-
den közlemény, valamint
az előfizetési pénzek és hirdetések
börmentesen de küldendő
Kéziratok vissza nem adatnak

BRASSÓ

helyben házhoz hordva v. vidékről
postán küldve:
Egész évre 7 frt, fél évre 3 rt 50 kr
negyed évre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.
HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos gármond-sor helye 5 kr (1-10 so
helye 50 kr.) Nagyobb és többszöri hird-
téseknek kedvezmény.
Minden egye hirdetés bélyegdíj: 30 kr
Nyílt-tér sora 10 kr.
Hirdetések és nyílt-tér előre fizetendő

Politikai, társadalmi, közgazdászati, közművelődési és szépirodalmi lap.

A brassói és erzsébetvárosi kir. törvényszékek s ezekhez tartozó brassói, fogarasi, hosszufalusi s zernesti, dícső-szentmártoni, erzsébetvárosi, hosszuasói, kőhalmi, medgyesi, nagy-sinki, segesvári s ágóthai kir. járásbírók hivatalos hirdetője

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN s SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapest: Lang Lipót, Haasenstein s Vogler Jaulus), Dukas Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát; Bécsben: Daube s társa, Haasenstein és Vogler Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. s társa hirdetési irodájában.

87-ik szám.

Brassó, Csütörtök, augusztus 2-án.

IV. évfolyam 1888.

Kinek van igaza?

III.

„A magyar uraknak tetszett ezek közé (t. i. a tisztviselők közé) a vasuti örököt is hozzászámítani” — így mond a brassói német lap. Kiket ért „vasuti örök” alatt? A mozdony- s vonatvezetőket, a pályafelügyelőket, főtisztítót, a vizsgáló lakatost s raktárnokokat.

Hát bizony mindenekelőtt tudnia kellett volna a központi választmánynak, hogy ezek altisztek, kiknek választói jogosultságát a m. kir. kuria lapunk szerkesztőjének fellebbezése folytán, épen szemben a Brassó városi központi választmánynyal, még 1884-ben megállapította.

Azután meg tudnia kellene egy szerkesztőnek is, hogy vasuti altiszt s „vasuti ör” (helyesebben pálya-ör) közt olyan a különbség, mint a cikket irt szerkesztő és a szedőinasa között. Azután még azt is be kellene látni, hogy a hol választók lehetnek hivatalszolgák, toronyőrök és városi dobosok, ott bizony sokkal előbbrevalók a vasuti altisztek.

„Ha ezek kimaradtak, nem a központi választmány hibája, mert a bekért hivatalos kimutatásokba nem voltak felvéve.” Ezt mondja a brassói német lap

Mielőtt erre felelnénk, idézzük az 1874. évi XXXIII. t. cz. 36. §-át, mely szerint:

„A ki ezen törvény első fejezetében meghatározott választói jogosultsággal bír, a választók névjegyzékébe felveendő, habár személyesen nem jelentkezett is. Ha azonban valaki a küldöttség előtt választói jogosultságának igazolása végett személyesen megjelent, meghallgatandó.”

Ez elég világos.

De térjünk vissza a brassói német ujság okoskodásához.

„Nem voltak benn a hivatalos kimutatásokban!”

Vajjon ha a városi tanács megkerestetik hivatalnokai kimutatására, ki fogja-e mutatni a belügyminiszterium tisztikarát? Vajjon, ha a brassói postahivatal felszólíttatik, kimutatja-e a tömösi vámhivatalt, vagy a predeáli vasuti tisztikart, postát stb? Már pedig nem lett felszólítva: a brassói m. kir. államvasuti osztálymérnökség, fűtőházi főnökség, a derestyei, tömösi s predeáli állomásfőnökség,

a predeáli főszolgabíró, a predeáli posta- s vámhivatal, a tömösi vesztegintézet és fővámhivatal s még mások.

Már most ki a hibás?

Hát mikor a tanfelügyelő felszólításra bejelentette magát is, tollnokát is — mert hogy épen önmagát felejtse ki, mikor egész tisztikara 2 személyből áll, azt kötve hiszszük — s mégis ki lett hagyva? Hát ezért kit terhel a mulasztás?

„A tanfelügyelő adóhátrálékban volt” — felelné a „Kr. Ztg.” Az olvasó pedig kaczag erre. Különben hallottunk mi erre — illetékes helyről is — kadenciát.

„A központi választmány nem köteles felszólítani senkit.” Hát biz’ ez megjárja türes beszédnek, — de tessék ezt írásban is kiadni. Csakhogy nem azért czirkumspektusok az urak, hogy ezt megtegyék. Tudják ők is, mit mondanak a hivatolt törvény idézett 29., 36. s 39. §§-ai. Csakhogy nem tartják meg s itt van a főbaj.

Egyáltalában a városi központi választmány annyit enged meg magának, mint más aligha az országban.

Mikor van a névjegyzék közszemlére kitéve, arról a nagy közönség nem igen tud semmit. Igaz, hogy kiragasztanak az utcák sarkaira egy falragaszt, melyet aztán nem is olvas el senki.

Azt mondják, hogy ez a helyi szokás.

Mert az idézett törvényezikk 43. §-a azt mondja:

„Az előjáróság köteles ezen hirdetményt minden községben a szokásos módon közzétéetni.”

A „szokásos módon” alatt a törvény meghozatala előtti szokás van értve.

Mi ez a „szokásos mód” Brassóban, arra nézve nem elég azt állítani, hogy ez, hanem bizonyítani is kell. Mi pedig bebizonyíthatjuk, hogy nem ez a helyi szokás. Különben bebizonyította ezt Brassó megye királyi adófelügyelője minden kétséget kizárólag akkor, midőn a hirdetményeknek magyar lapban is leendő közzététele tárgyaltatott a közigazgatási bizottságban.

Bebizonyíthatjuk, hogy 1874 előtt a városi tanács következő hirdetési szokást használta: a helyi lapokat, a szomszédsági körözést, a falragaszokat és a dobolást. Bebizonyít-

hatjuk ezt az 1874 előtti „Kronstädter Zeitung”-okból s az 1870—71. években itt fennállott „Nemeré”-ből.

Ha tehát ez igaz, a mint arra kétségbevonhatatlan bizonyítékok vannak, úgy ez volna nálunk a „szokásos mód”, ezt kellene követnie a központi választmánynak.

A megyei központi választmány így is tett. De eltekintve ettől is, és feltéve — de meg nem engedve — hogy a városi központi választmány helyesen jár el: vajjon a vasutállomási, derestyei, alsó- s felső-tömösi és predeáli lakosok honnan szerezzenek tudomást a névsor kitételéről, mikor a falragaszok csak Brassó utcásarkain ékeskednek?

Kérünk erre kadenciát.

Bizony nehéz volna erre a felelet.

De végezzünk. A „Kronst. Ztg.”-gal mi nem vitatkozunk; ő nagyon okos nekünk, mi nagyon kicsinyek vagyunk neki. Ő nem reflektál a „Brassó”-ra, látszólag kicsinylésből; ennek azonban más oka van. Tudja, hogy a „Brassó”-t szász körök is olvassák. Már pedig minden józan gondolkodású szász embernek van annyi belátása és ítélő-képessége — ha sokan nem is akarják nyíltan bevallani — hogy megbírálhassa: neki, vagy nekünk van-e igaza? Könnyű neki polemizálni a kolozsvári s fővárosi magyar lapokkal, melyeket az ő olvasói nem olvasnak. Azokból nem tudja meg a szász polgár — mint gyakran a „Brassó”-ból — hogy nem minden arany, a mi fénylik, hogy tényleg „es ist faul im Staate Dänemark.”

A Brassó városi központi választmány eljárása ellen pedig csak egy orvosság van, — a belügyminiszter.

Külpolitikai szemle.

Brassó, aug. 1.

A német császár jul. 30-án érkezett Kopenhágába. A király és a trónörökös reggel, a dán hajóraj által kísérve, a »Danebrog« gőzhajón indultak a német hajóraj elé. Midőn a két hajóraj összetalálkozott, kölcsönösen üdvözölte egymást. A király és a trónörökös csónakon mentek a »Hohenzollern« fedélzetére, hol Vilmos császár eléjük sietve, a legszívélyesebben üdvözölte, megölelte s megcsókolta őket. Rövid idő múlva a király és a trónörökös visszatértek a »Danebrog« hajóra, mire a hajóraj elindult Kopenhága felé.

A „BRASSÓ” TÁRCZÁJA.

Jövendölés.

Irta: Babérlevél.
(Folytatás és vége.)

Csöngetést hallok, Olga jön... Kopognak ajtómon. Szabad! — — Lépj be kedvesem, Isten hozott. Mily halvány vagy, bánat ért talán?

— Nem kedves Szidim, miattad bánkodom; lát csakugyan nincs menekvés, itt maradsz e rideg falak között? eltemeted magad ily fiatalon, ily szépen?

— Számomra e falak nem ridegek; a világ zajától elzárkóztam, csak boldogság vár itt reám. De ne beszéljünk erről, hisz tudod, hogy hajthatatlan vagyok s holnap már felavattatom, azért kértelek magamhoz, hogy felőled hallhassak valamit, mert hugod azt mondá tegnap az iskolában, hogy menyasszony vagy!

— Igaz, az vagyok, még pedig boldog menyasszony.

Te nem vagy boldog Olga, nem hiszem. Ugyan ki a vőlegényed?

— Bihary Andor!

Szidi összerendezett.

— Nem szeretem ugyan, s ő se engem; de azért mégsem leszek apáca. Szép ember, társadalmi állása megfelel az én igényeimnek, neki nincs kifogása az én személyem ellen, megvan elégedve, a bagi birtok-

kal, a mit papa menyasszonyi hozományul ad, és kész a partie. Igaz, hogy én eddig azt hívtam, ha én nem is szeretem őt, Andor szeret engem.

Olga egész vigan adta ezt így elő, és elfoglalva lévén ruhája igazításával, nem vette észre az én halálos sápadtságomat s a reszketést, mely minden tagomat átfutotta.

— Ez szomorú, igen szomorú édes barátnóm, s te meg vagy elégedve sorsoddal?

Épen úgy mint te kedves Szidim; csak hogy míg te bánatodat, fájdalmadat a csendesség s visszavonultságba akarod temetni, addig én zajos élet folytatásában fogom a vigaszt férjem oldalán meglelni. Különböző színezetű ugyan, de alapjában véve mégis egyenlő sors jutott számunkra; majd megmutatják az évek, ki viseli könnyebben! De lásd édes Szidim! téged egészen elszomorítottalak, az imént nyugodt voltál, a saját szomorú sorsod nem izgatott fel, s most az enyémet hallva, ki vagy egészen kelve lényedből; légy nyugodt, én is erős vagyok! De megyek már! Isten veled! Holnap ismét látni foglak. Ne sírj kedvesem. ne busulj! Az ég veled! Pá!...

És elsietett.

Istenem! én jó Istenem! Vajjon el fog-e jönni? Nagyon fájna szívemnek, ha legalább még egyszer nem láthatnám. Vajjon kit szeret? Ki az a boldog? Adj erőt édes jó Istenem! légy támaszom boldogságos

szűz anya, hogy el ne áruljam szívem feltett titkát! Egy év óta vagyok e zárdában, fellebbvalóim teljesen meg vannak velem elégedve, csak még az egy nap. A legnehezebb órában ne hagyj el, adj erőt kegyes Isten, irgalmas ég!

De ha el nem jön Andor! túléltem-e?...

Ezen gondolatok közepette halk kopogás hallszik az ajtón, a »Szabad« szóra felnyílik s ott áll a küszöbön Andor.

Szidónia! ön itt? scrainak nem akartam binni, mit keres ön e helyen? adjon kérem felvilágosítást! Ha levelében hosszabb határidőt szab vala, a látogatás órájáig, meg kell vala örüljek! Ön menyasszony, s e falak között tölti napjait?! Ki a vőlegénye!

Kis szobám falának egyetlen diszére, egy ebenfából készült feszületre mutattam.

— S ön apáca akar lenni, Istenemre ez lehetlenség!

— Ne beszéljünk erről Andor; ez elhatározásom és én vissza nem lépek, nem léphetek; boldogtalan voltam, nagyon boldogtalan, a mig e gondolatra nem jöttem, azóta pedig nyugodtság és elégedettség honol szívemben. Azonban egy, jóllehet szerénytelen kérésem van önhöz, s csak azért kértem magamhoz Megteheti? vajjon nem fog haragudni?

Andor leroskadt a legközelebbi székbe, szava megrázkódtatásától elállott s hallgatag, fejével igenlőleg intve, adta beleegyezését.

Vilmos császár és Henrik herceg délelőtt fél 12 órakor érkeztek Kopenhágába, a királyi család tagjai által szívélyesen üdvözölve. A díszőrség zenekara a „Heil Dir im Siegeskranz”-ot játszotta.

Vilmos császár napközben meglátogatta a kiállítás is, hol óriási néptömeg lelkesülten fogadta. A zenekar a porosz néphymnus is játszotta. Fél 8 órakor diszebed volt, mely előtt Estrup miniszterelnököt fogadta a császár. Julius 31-én a császár ismét hajóra szállt s szívélyes búcsút véve a királytól s trónörökösötől, ismét elutazott.

Vilmos német császár a pápához azon alkalmából, hogy ez, fia születésére, üdvözlő hálalratot küldött neki: Mélyen meghatva szentséged megemlékezése által fiunk születése alkalmából, kérjük szentségedet, fogadja mély hálánk kifejezését őszinte jóindulatának ez újabb bizonyítékáért.

Bulgáriát illetőleg az utóbbi napokban sok nyugtalanító hír érkezett. Ezeket teljesen eloszlatja a következő levél, mely a legmegbízhatóbb oldalról érkezett Sophiából:

„Mindazon nyugtalanító hírek, melyek Ferdinánd herceg állása és általában Bulgária politikai helyzete felől terjesztettek, teljesen légből kapottak. Mi azon körülményt illeti, hogy Ferdinánd herceg csendben, minden ünnepies fogadtatás nélkül tért vissza utazásából a fővárosba, arra a tényre utalnak, hogy Ferdinánd herceg ez évben tíz hét alatt, az ország beutazása végett már három ízben volt távol Sophiából; az első alkalommal ünnepiesen, lelkesedéssel fogadták, a mely fogadtatáson részt vett az egész város; de már a második, csak néhány napig tartó távolléte után, szintugy a jelenlegi visszatérése előtt, a herceg határozottan kifejezte azon kívánságát, hogy sem a polgári, sem a katonai hatóságok ne rendezzenek fogadtatást. Ennek dacára azonban mindkét alkalommal sűrű sorfalat képezett Sophia lakossága, mely a hazaérkező herceget a legszívélyesebb üdvözléssel köszöntötte. A herceg és Stambulov közt levő feszült viszonyról keringő hírek sem egyebek, mint ügyetlenül inscenált börcemánövérek; Stambulov, mint a leghitelesebben konstatálható, Ferdinánd herceg iránt hű odaadással viseltetik; jó és balsorsuk össze van forrva; Bulgária sorsának e két intézője között a viszony ép úgy nem hagy fenn semmi kívánni valót, mint a viszony Stambulov és miniszter társai közt. Ferdinánd herceg posztója az országban kitűnő. Igen közel áll ugy a bolgár néphez, mint a hadsereghez, melynek szellemét sikerrel igyekszik emelni és utóbbihoz talán még közelebb, mint Sándor fejedelem, ki csak uralkodásának legutolsó évében, a slivniczi és piroti győzelmek után vált nemzethőssé, míg az előtt feltűnően előnyben részesítette az orosz tiszteket, mint a bolgárokat s emiatt a bolgár tisztek érzékenyen megsértve érezték magukat. — Ferdinánd herceg, hű tanácsadóival folyton országa javán fáradozik és e célra számtalan áldozatot hoz. Mind azt, a mit a bolgárok az ő uralkodásától vártak, mind az meg is valósult; a béke és nyugalom megerősödött s egy boldogabb jövőbe vetett bizalom mind-egyre megizmosul. — Ékesszólón bizonyítja ezt a sok új épület minden nagyobb városban. Magában Sophiában néhány év óta körülbelől hatvan új épület épült. Általában az egész országban gyarapodik a jólét, melyet az ideki kitűnő aratás még inkább növelni fog.

— Olga az imént nálam volt — így kezdém halk hangon, mire Andor látszólag megdöbben — és elbeszélte, hogy ő is menyasszony, az ön menyasszonya; ennek tudatában nem szép tőlem, önhöz e kérelmet intézni, de a jó Isten látja lelkemet, hogy ezen gyengeségről, mondhatom szenvedélyről már nem tudok lemondani. Ha más leány szeretett s családott, úgy boldog volt addig, míg szeretve hitte magát; de én abban részes nem voltam, egy perezig sem voltam boldog. S ha most már némileg az vagyok, vasakaratom s istenbe helyezett bizalmam okozza azt. Bocssá meg Andor szerénytelen kérésemet, bocssá meg, hogy a nő legszentebb érzelmét sérttem meg s bevallom, hogy . . . de nem, még sem, . . . s bevallom, hogy . . . szerettem.

Andor hozzám sietett, letérdelt előm, átölelé térdemet, könyjeivel s csókjaival balmozta el kezeimet, s boldog mosollyal tekintett reám.

— Tehát engem, mégis engem szeretsz drága egyetlen Szidoniám? miattam akartad örökre e gyásruhát magadra öltetni? Ne tedd ezt, lásd én oly forrón szeretlek, nélkülöd oly kietlen, oly örömtelen nekem az élet, hogy engem is örök időkre boldogtalan-ná tettél volna e lépésseddel. Az istenre kérek, jöjj vissza, hagyd itt e gyásruhát, s csak azt a fehéret hozd magaddal, s engedd, hogy a koszorút én helyezem homlokod fölé! . . .

Párisban a földmunkások strájkja van most napirenden. A strikeoló földmunkások körülbelől 4000 főnyi gyülekezete elhatározta, hogy a miniszterelnök-nél a csapatok kirendelése ellen óvást emel és napirendet fogadott el, melyben a rendelkezési alaphól fentartott sajtó ellen tiltakozik és kijelenti, hogy a mult szombaton történt összeütközésekért egyes egyedül a rendőrséget terheli a felelősség. Két óra tájban a munkások teljes nyugalomban szétszoltak. Ma reggel néhány csapat strikeoló, különböző helyeken megkísérelte megakadályozni a munkát, de minden munkahe-lyen rendőrök vagy katonák őrködtek.

Henrik herceg a helyzetről.

Berlinből, a legmegbízhatóbb forrásból írják a „Pester Correspondenznek” következőket:

II. Vilmos császár bizalmát többen bírják, nevezetesen Bismarck herceg, a kanczellár s fia Herbert gróf, a ki a császárt regényes északi tengeri útjára is elkísérte mint politikai adlatus. De benső bizalmassággal, határtalan odaadással a császárral szemben egy halandó sem dicsekedhetik, — talán az egy Henrik herceget kivéve, kivel az idősebb testvér a legszebb gyermek- s ifjú-éveket élte s álmodta át a legbizalmasabb közösségben, s ki maig kedvence, testvéri kedves bajtársa maradt. Oh, elég határozottan megmutatta a fiatal császár magas méltóságátudatát s minden bizalmasságot kizáró kimérttségét, midőn — a nagy tisztelet s őszinte csodálat sérelme nélkül, melylyel Bismarck iránt eltelve van — a nagy öreg ember által kezelt csókoltatott magának. Egyetlen ember sem tudja tehát határozottan előadni, hogy mi legyen a fiatal császár tulajdonképeni végső eszméje, mily czélt kövessen égető, égő, lángoló becsvágya.

Henrik herceg azonban — mint mondtuk — szabad a császári szív legbensőbb redőibe is bepillantani; közlékenyebb, mint fivére s ura és a következők. Alkalmi nyilatkozatok rövid tartalma, melyeket Henrik herceg közlékenységet szükségű kedélyállapot pillanataiban szalasztott ki ajkán, alkalmasint meglehetősen megbízhatóan adják vissza a német császár momentán nézeteit és szándékait.

Egy háborúból — mondá egyebek közt a herceg a péterhofi utra indulás előtti napon — jelenleg semmiféle előny sem néz ki részünkre. Területnagyságban Németországra most csak teher lenne, nem előny. Még a belső asszimilálódás sincs teljesen kivéve s mielőtt külső akcióra gondolunk, előbb itthon kell hogy kiirtottuk legyen a német talajból a pretendens-ség utolsó gyökereit s a partikularizmus utolsó szá-lait. A depozitáltról másfelé kell gondoskodni és pedig oly módon, mely teljesen pótolja, a mit veszlet-tek. Ha ez nehéz európai problémák megoldásáva kapcsolatban megtörténhetik, annál jobb. Európa tehet már értünk valamit, kik 17. év óta nagy anyagi s erkölcsi áldozatokkal biztosítjuk számára a békét.

Reméljük, hogy a világ békéje továbbra is zavartalan marad, mi semmi esetre sem fogjuk megzavarni, ellenkezőleg, a császár abban leli legnagyobb becsvágyát, hogy igazi békefejedelem, ugyszólván Európa béke- s választott bírja legyen, kinek jóakaró önzetlenségét s ezzel tekintélyet is az összes hatalmak elismernék.

Hogy ezen tekintélyek a kellő szilárd alapo-megadják, hogy a békét parancsolhassa, és csak ezért, Németország folytatni fogja erejének ápolását, hatalmi eszközeinek fejlesztését. Miután a német hadsereg már elérte számban, sznrvezetben, kiképzésben, felszerelésben és felfegyverzésben a tökély legmagasabb fokát és csak a jelenlegi színvonalon kell fentartani: a császár es a birodalom előmozdító, alkotó gondoskodása ezen-tul főleg a haditengerészetre irányul. Ez már ma is pompás; a német tengeri hajórajt büszke öntudattal vezetjük a tengeri hatalmak, mindenek előtt Orosz-, Svédország s Dánia elé s még az idén tisztelkedtetni fogják nagyanyám s kedves jó barátunk Umberto előtt: ő felsége miután meglátogatta tisztelt anyai barátját, Ferencz Józsefet, mindenesetre nagyanyánknál s Umberto-nál is teenn diszkrétogatást, még pedig tengeren Olaszországban Genuánál, Angliában valószínűleg Southamptonnál kötünk ki. Haza térve, derekasan munkához fogunk: a Hanza hatalmának ismét virulnia kell, fényesen, impozánsabban, mint valaha.

Rögtöni siker, a pillanatra s konkrét függő kérdésekre vonatkozó akció nem lebegett a császár előtt az utazásnál, melyet épen tesz: az csupán első al-neája egy nagy, egy egész uralkodói életre számított programnak.

Román lapszemle.

A világ művelt államaiban még nem emlékeznék a „Gaz.” szerint arra, hogy nyelvtanulás végett gyer-mekeket cseréltek volna ki. Az ilyen dolog is csak

Magyarországon s csakis a mostani soven magyarok agyában szülemlett meg. Elengedjük neki itt a tudat-lanságot, hiszen ő sem tudhat mindent.

Hát ugy van az, hogy 1848. előtt nagyon, de nagyon szokásban volt az, hogy a szász fiut és leány-kát elküldötték magyar családokhoz s magyar iskolákba s megfordítva, magyar fiukat és leányokat szász városokba, szász családokhoz s tisztán német iskolába. Aztán vetekedtek egymással, hogy melyik fogja hama-rabb elsajátítani a másik nyelvét. — Mondunk ennél újabbat is.

Alig pár éve, két brassómezei ág. ev. lelkész-nél egy-egy szász gyermeket találtam s midőn a család sarjai után tudakozódtam, ezt felelték: „Kicsere-ltük, N. N. szász faluban vannak német nyelv tanu-lásra, ezek pedig itt vannak a magyar nyelv tanulására. Az lett belőle, hogy kölcsönösen megtanulták egymás nyelvét. Itt történt ez Brassómezeiben, a mely a „Ga-zeta” szerint nem eshetik a művelt világba s ha a szász falukat, s azon szász és magyar családokat nem nevezem meg: — ezt csak azért teszem, mert attól tartok, hogy a „Gaz.” kitalálja átkozni a művelt vi-lágba.

Találók ezen kívül is szász iskolákban magyar és magyar iskolákban szász gyermekeket s a mi ret-tenetes dolog, találók román gyermekeket magyar is-kolákban és megfordítva csángó fiukat román isko-lákban. Nem nevezem meg itt is az illetőket, mert azt fogja a „Gaz.” róluk megjegyezni, mit az államsegélyt elfogadó román papokról szokott: „Nu vorfi nitati”, azaz „Fekete könyvből veletek!”

De ismétéljük, hogy nem vesszük zokon a Ga-zetától, hogy a művelt világból száműzött minket azért, hogy a hazai nyelvek leggyakorlatibb s legolcsóbb el-sajátításának módjáról ő még eddig nem hallott. „Ki-esi könyv lenne abból, a mit te tudsz” mondá X. Y.-nak. „Hát még abból, a mit te nem tudsz!” vágá vissza Y. Jó lesz ezek után visszatérni a művelt vi-lágba.

A „Gaz.” tudósít, hogy az erdélyi Associatiunea ez évben Abrudbányán fogja megtartani közgyűlését, hol a nép a beszédeket meg fogja hallani. Tagadhatlan az ilyen gyűlések fontossága, már t. i. az Associatiu-nea gyűléseinek fontossága. Különösen napjainkban birnak nagy fontossággal, midőn a nép művelődése és irodalom terjesztése olyan nehézzé vált. Csak ma kell igazán arra törekedni, hogy minden valamire való ró-mán tagja legyen az Associatiuneának. Csak szét kell tekinteni és látni fogják a románok, hogy mit tesznek a velük együtt lakó nemzetek a közművelődés érde-kében.

Ezek után buzdítja a natiót a részvételre, a töke-szerzésre a nemzetiség érdekében. Nincs kifogásunk e czikk ellen. Gyűjtsenek, állítsanak minél több iskolát, óvodát. Azonban mi is az együttlakók közé számítva magunkat, kik társadalmi uton rövid három év alatt az E. M. K. E.-nek 320 ezer forint tőkét teremtet-tünk, eszünkbe jut itt akaratlanul is, hogy mennyit gunyolta ezért a „Gaz.” az erdélyrészi magyarságot. Nem, hogy ártott volna vele nekünk, de hasznunkra vált, mert annál inkább iparkodtunk. De vajjon nem lett volna jobb, ha azt a tért, melyet a mi gunyoló-dásunkra vesztegetett, buzdításra használta volna az Associatiunea mellett. Szóval: sepeert volna a maga aj-tója előtt s ma másképp állona az Associatiunea kasz-szája. Jövőre így fog tenni.

Mi csak megélünk itt a Lensoros ujsággal, ha-nem a „Tribuna”! Ennek most rettenetes állapota van, de azért nem veti le a bundát, sem a cáciula-t — bá-ránybőr sapkát. Azt tartja a bundáról, hogy téiben me-leget s nyárban hűvöset tart, így vélekedik a cáciulá-ról is.

Nagyon meghűvösítette s meg is hűtötte magát a Kossuth arczképeért. Valami bécsi vállalkozó meg-küldötte az erdélyrészi gör. kath. papoknak is 1 frt 40 kr utánvétellel az öreg ur arczképét. Van is aztán ezért didergés, fogvaczogatás a dynastia iránti hűség-ről, mintha ezzel kérkedni kellene, az öreg ur elleni átkozódásról, forradalomról, detronisatióról és mellev-résről, hogy ő ilyen, meg olyan római akar lenni s nem lesz ő magyar soha, míg bunda és cáciula lesz a világon. És mind ez egy arczképeért, melyet, a ki nem vált ki a postán, egyszerűen visszaküldenek.

Czenkalji.

E. M. K. E. vendégek.

Az E. M. K. E. augusztus 29—21-én tartandó brassói nagygyűlésre vendégekül bejelentettek:

Igazgató választmány.

Gróf Bethlen Gábor elnök, Bartha Miklós, dr. Haller Károly, Horváth Gyula alelnökök, Sándor József titkár, dr. Csernátó Gyula, dr. Török István jegyzők, dr. Hegedüs István segélyező bizottság-előadó.

I. Megyei választmány: Gáspár János tanfelügyelő, dr. Magyar Károly, Müller Mihály, Török Bertalan megyei főjegyző s neje, Zeyk József, Zeyk Dániel s Zeyk Gábor földbirtokosok.

II. N.-Enyed városi választmány: Dr. Bartók György, Czirner József, Dezső Zsigmond, Hegedűs János tanár, Kovács Gyula polgármester, dr. Kovács Ödön theol. igazgató, Málnási Domokos, Sebestyén Sándor, Török Dániel köri alelnök s Vincze Dánielné tanár neje 3 gyermekkel.

Gyulafehérvár városi választmány: Avéd Jakó tanár s neje, dr. Mohay Sándor orsz. képviselő s neje, Novák Ferencz polgármester s neje, Issekutz János választ. titkár s neje és Tribus Gusztáv közjegyző s neje.

Beszterce-Naszódmege.

I. Megyei választmány: Dr. Havass Gyula tanfelügyelő, Kenyeres Adolf törvészéki elnök s Kellner Ignác közjegyző.

II. Ó-Radnai kör: Agricola Adolf aljbíró s Guzman János bányafőnök.

Budapest fővárosi választmány:

Dr. Wágner Géza ügyvéd, Reményi Antal ügyvéd.

Csikmege.

Imets Fülöp Jakó alelnök, főgymnasiumi igazgató, özv. Donogányné Györfi Anna s 3 gyermeke, Wagner Gyula ügyvéd s neje és ifj. Miklós József ügyvédjelölt.

II. Gyergyóvidéki kör: Demeter Domokos közjegyző, Ferenczy Károly plebános, Görög Joachim plebános, Kuncz Kornél kereskedő, Lázár Gyula kereskedő és Lázár Menyhért ügyvéd.

Fogarasmegye.

Megyei választmány: Albani Miklós, Borosnyai Béla tanár, id. Horváth Mihály főispán, Kössy Sándor mérnök, Rottler József ménesuradalmi igazgató s Váró Béni tanár.

Háromszékmegye.

I. Erdővidéki kör: Bartha Sándor birtokos köri elnök, Bartha Károly, Barabás Sándor birtokos, Greguss János bányaigazgató, Czirmay Lajos, dr. Hajós Béla jár. orvos, Nagy István birtokos, Máthé János, Török Áron unit. esperes és Zöld Sándor köri titkár.

II. Bodola-nyéni kör: Csulak Lajos igazgató, Erődi Bálint, Győrbíró Lajos, Lőrincz Lajos, Mátyás Lajos tanító s Puskás Lajos ev. ref. lelkész, köri elnök.

III. Kézdi-Vásárhely városi választmány: Dobay János szerkesztő, Fejér Károly birtokos, dr. Fuchs Ignác honvédfőorvos s neje, Molnár Józsiás gyáros, vál. elnök és Tóth Géza birtokos.

Hunyadmege.

I. Megyei választmány: Elekes Pál kir. kuriai bíró, Juhász József postafőnök, gróf Kuun Géza vál. elnök, Kun Róbert tanár s neje, Issekutz Aurél ügyvédjelölt, Kolumbán Samu tanár, Réthy József tanfelügyelő, K. Sándor József közjegyző s Szentiványi Gábor birtokos és neje.

II. Vajdahungad városi választmány: Csiki Antal tanár és neje.

III. Petrozsényi kör: Dr. Bottenstein Samu orvos és Goro Ede szolgabíró.

IV. Puji kör: Frischolz Jenő utbiztos, Mircse Dénes végrehajtó, Sass Dániel iparos, Vajna Viktor járásbíró és Vots Ottó irnok.

Kolozsmegye.

I. Kolozsvár városi választmány: Bogdán István kereskedő, Deáky Albert ügyvéd, vál. alelnök, Finály Henrik dr. egyetemi tanár, Girsik János oszt. tanácsos, Polez Rezső ügyvéd, Szabó Sámuel tanár s dr. Weisz Miksa ügyvéd és neje.

II. Kalotaszegi kör: Koleszár Lajos igazgató és Ravasz György tanár.

Kis-Küküllőmege.

I. Megyei választmány: Hilibi Gaál Domokos alispán és Pekri Sándor földbirtokos.

II. Erzsébetváros városi választmány: Bárány Apor Zoltán törv. bír., Butak István, Gerászim János, Graeser Domokos tvszéki bíró, dr. Issekutz Viktor, ügyvéd, Lengyel Márton ügyvéd, Markovich János ügyvéd és Rozgonyi Ottó ügyvéd.

Maros-Tordamege.

Megyei választmány: Ifj. Czákó József birtokos, Deák Lajos tanfelügyelő, Dobay Albert ügyvéd és neje, Györfi Pető polgármester, Kerekes Sámuel tanár, Kovács Ferencz apátplebános, Lakatos Sámuel s neje és Nagy Sándor gyógyszerész és neje.

Nagy-Küküllőmege.

I. Megyei választmány: Balás Imre ev. ref. lelkész, Eisenburger Jánosné és Eleonora, Grosz Károly közjegyző, Gyárfás Olivér megyei irnok, Horváth László tanfelügyelő, ifj. Horváth Mihály főispáni titkár, Imecs Jenő megyei aljegyző, Kedves István kir. adófelügyelő, Kispál Gábor megyei főpénztáros, gróf Lázár Árpád, Máthé A aljárásbíró, Pertia Demeter árvaszéki ülnök, Peitsch Gáspár árvaszéki jegyző, Rohn Nándor igaz-

gató, Szoboszlai Károly alispán, Somogyi István főjegyző, Szieghardt Elek tanító és Wachsmann Frigyes megyei főszámvevő.

II. Kőhalmi kör: Babos József erdőgondnok, Boér Mihály szolgabíró s neje, Csiki József földbirtokos fia- s leányával, Csulak Zsigmond ev. ref. pap, Gáspár József földbirtokos és neje, Hoffman Erzsébet tanító, Józsa Vilmos földbirtokos és neje, Nagy Pál körjegyző s neje, Rácz Sándor tanító, Simay Salamon aljárásbíró, Szarka Elek megyei állatorvos és neje, Téglás István isk. igazgató és Végh Albert járásbíró s neje.

III. Medgyesi kör: Dr. Kein Adolf ügyvéd, Lázár Mihály joggyakornok, Mauks Gyula ügyvéd és dr. Novák Rezső közjegyző.

IV. Kis-Kapusi kör: Aranyossy Mihály körjegyző s neje, gróf Bethlen Kálmán földbirtokos, Csongrády Kálmán miniszteri titkár, György Árpád irnok, Hullea Miklós körjegyző, Joseffi Frigyes vendéglős, Klein Henrik körjegyző s neje, Lendvay Sándor főszolgabíró s neje, Liehrie Miklós körjegyző s neje, Maurer Albert szolgabíró, Mircsea Jeromos körjegyző, Meyndt György körjegyző, Orendi János körjegyző, Strasser Sámuel földbirtokos, Schuller János körjegyző, Székely Lajos körjegyző s neje és Varga Károly körjegyző s neje.

Szebenmege.

Megyei választmány: Bergay József p. á. titkár, Gidófalvy Géza tanár, Horváth Mihály pénztáros, Mihály Dezső törv. bír., Nagy József ref. lelkész, Szalay Ferencz építész, dr. Székely István tanár, Tóthi Lajos Sándor kir. erdőfelügyelő és Zöld József.

Szolnok-Doboka mege.

I. Bethlen vidéki kör: Gróf Bethlen Pál, köri elnök, Flóth F. Adolf, Sárközi Miksa és Torday Sándor jbir. jegyző.

II. Deés városi választmány: Dr. Bónis Árpád ügyvéd, Bokros Andor megyei aljegyző, Kádár József tanár, Németh János tvszéki bíró, Pál István adófelügyelő s neje, Roth Károly gyógyszerész, Szarvadi Pál alispán kir. tanácsos és Bárány Thoroczky Viktor városkapitány.

Szilágymegye.

I. Megyei választmány: Bárány Bánffy György földbirtokos-elnök, Bartha Iván pénztáros, Hulinka Sándor jegyző, Lederer Zsigmond jbir. jegyző s Nagy László ev. ref. esperes.

II. Szilágymegyei Wesselényi-egylet: Bárány Bánffy György s bárány Wesselényi Miklós.

Torda-Aranyos mege.

Gróf Bethlen Bálint földbirtokos és Zathureczky Károly ev. ref. lelkész (Győréről.)

Udvarhelymege.

I. Nőválasztmány: Ádám Dénesné, Bális Irma, Gergely Jánosné, Hermann Györgyné, özv. Jánossy Mihályné, özv. Kabos Károlyné alelnök, özv. Korondy Mózesné, Pálfi Károlyné, Szabó Albertné, dr. Szabadi Ferenczné, Szánthó Lajosné, Szabó Károly s neje és Weinberger Fanni.

II. Megyei választmány: Dániel Gábor főispán, Ferenczy György, bárány Gamera Gusztáv földbirtokos, bárány Orbán Balázs orsz. képviselő, Rafaj Károly, Szabó Albert, dr. Török Albert alispán és Ugron Gábor orsz. képviselő.

Sz.-Keresztur: Józsa Vilmos és neje és Péter Ferencz tanár s neje.

Egyes jelentkezők.

Dózsa Dénes igazgató. Szászvárosról, Szánthó Albert birtokos s neje Békésről.

Irodalom.

Ráth Mór törvénykiadásai közt megjelent a halászlóról szóló 1888. évi XIX. törvényezikk. Anyagi részéhez Hermann Ottó irt terjedelmes kommentárt, mely némileg a »Halászlóról« szóló nagy könyvének függelékét képezheti, és melyet úgy a természetudományok minden kedvelője, mint mindazok, kik ezen fontos törvény által érdekelve vannak, bizonyosan örömmel fogadnak. Ára 50 kr.

Szintén Ráth Mór törvénykiadásai között megjelent az állategészségügyi törvény dr. Azary Ákos budapesti állatorvosi tanintézet tanára által kommentálva, ki a törvényjavaslat egyik előkészítője. Ára 60 kr. — Ugyanezen gyűjteményben jelent meg az 1888. évi szeszadó és contingentálási törvény, (1888. XXIV. és XXV. törvényezikk.) Fritz Péter a budapesti kereskedelmi és iparkamara tollvivője stb. szakszerű jegyzetével. Ára 70 kr.

Helyi és vidéki hírek.

Kérelem. Azon t. előfizetőinket, kik előfizetési díjaikkal még hátrálékban vannak, kérjük biztossággal szíveskedjenek előfizetéseiket minél előbb beküldeni.

Zászlók. Az E. M. K. E. közgyűlése alkalmából lobogó díszbe fog öltözködni városunk. A kiknek lo-

bogóra van szükségük, szíveskedjenek e célból Sztéryi József titkárnál előjegyeztetni magukat. Zászló van elég.

A belügyminiszter a jégkárosultaknak. A belügyminiszter, gróf Bethlen András főispán előterjesztésére 200 frt. segélyt utalványozott a rendelkezési alaphól Földvár és Hőltővény jégkárosultjai számára.

Csángó-bandérium. A brassómegei csángó községek elhatározták, hogy az E. M. K. E. augusztus 19-iki fogadtatásán száz tagu lovas csángó-bandériummal vesznek részt, valamint tömegesen jelennek meg aug. 21-én a tömösi honvédelemk megkoszoruzásánál. Helyesen! Vegyék ki részüket csángó testvéreink is nemzeti ünnepélyünkől.

Trefort Ágost közoktatásügyi miniszter — mint Budapestről jelentik — Ischlbe utazott. Kiséretében van Molnár Viktor efnöki fogalmazó.

Határrendezés. A magyar román határrendező bizottság brassómegei szakaszán némi csekély differenciák merülven, a bizottság vásárnap megszakította munkálatait s Brassóba jött. Ma a bizottság újból kiment a hely színére, folytatandó a megszakított munkát.

Brassói nyugdíjintézet. A brassói általános nyugdíjintézet, melynek évi jelentéséről már megemlékeztünk, július 30—31-én tartandó idei közgyűlését. Az elkeseredés az intézet tadjai között általános azért a gazdálkodásért, mely ott foly, hogy a tagok teljes nyugdíj helyett csak 20%-ot kapnak. Mindazonáltal a gyűlés — egyes szónokok elégtelenségének és bizalmatlanságának hangzatosát kivéve — teljesen programszerűen folyt le, sőt az abszolutorium is megadott az igazgatóságnak. Ez alkalommal tartózkodunk minden vélemény-nrilyánitástól, de közelebbről alkalmat veszünk magunknak ez intézetet bővebben ismertetni.

Határvillongás. A magyar román határrendezés végrehajtása komoly konfliktusra adott alkalmat a magyar állam képviselői s a gornyencei románok között katonai karhatalomra van szükség, hogy a magyar állam birtokba vehesse azt a határterület, melyet törvényhozásilag becikkelyezett nemzetközi szerződés biztosított számára. A karhatalmat Jakabffy Imre főispán kérte e hó 26-án, az orsovai katonai és csendőrpáncsnokságtól, mert e nélkül a határrendezést nem lehet keresztül vinni. A Czézua nevű határpon- ton ugyanis Paulovics főszolgabíró vezeti a határrendezést; a főispán személyes felügyelete mellett s ez a munka körülalól két hetet vesz igénybe, ha csak a gornyenceiek miatt még hosszadalmasabbá nem lesz. A gornyenceiek a pap és a bíró vezetése alatt kapakkal, botokkal és fegyverekkel jelentek meg a bizottság előtt s kijelenték, hogy ők nem fogadják el a két ország megegyezését, hanem azt követelik, hogy ezentul a Cserna-folyó, mely Herkulesfürdőt ketté metszi, képezze Magyarország és Románia határát. Mint-hogy Románia a Cserna balpartjára esik, a gornyenceiek nem kívánnak egyebet, mint: Pecsénéska, Borza, Toplecz, Korámnik, Tufier községeket, az orsovai vas- uti állomást, a korona kápolnát, a vodiczai vámot a Herkulesfürdő baloldalát, nevezetesen: a Ferencz József udvart, az összes kereskedéseket, a »Cursalont«, a Rezső-udvart, a parkot, a villák nagyobb részét a görög-keleti templomot, a Tatarczy villát (a hol a királyné lakott), a Tatarczy szállót és a Ferencz fürdőt. Azt is jelentették a gornyenceiek Jakabffy főispán előtt, hogy életükkel és vérükkel fogják e jogaitak védelmezni, és hogy a végső esetben oly eszközökhöz fog- nak nyulni — a minöket még sem Ausztria sem Ma- gyarország nem látott.

Gabonaárak emelkedése. Az amerikai gabona- árák rohamosan emelkedtek. Ez a budapesti gabona- tőzsdén is oly hatást idézett elő, hogy f. hó 30-án a buza ára métermázsánként 20 krral emelkedett.

Kirándulás Brassóban és Szinaiaiba. Augusztus hó 19—21 én Brassóban tartandó, erdélyrészi magyar közművelődési egyesületi, nagy közgyűlés alkalmával rendezendő fényes ünnepélyek, mentől számosabb látogatása céljából f. hó 18-ikán a m. kir. állam va- utak nagyvárada-brassói, torda-gyereci, maros-vásárhely- kocsárdi, nagy-szeben-kis-kapusi, és piski-tővisi vona- lak összes állomásairól Brassóba és vissza 50%- kal mérsékelt és a visszautazásra 14-napig érvényes menettírti jegyek fognak minden igazolvány nélkül bárkinek kiadatni. A nagyvárada-kolozsvári vonal állo- másairól úgy jövet, mint menetkor a rendes különbség ráfizetése mellett, a gyorsvonal is használható. — F. hó 21-én rendkívül mérsékelt árak mellett különvo- nattal fog kirándulás rendeztetni a remek fekvésű Szinaiaiba.

Brassói piaci árfolyam.

— Adler L. Jakab jelentése. —

Brassó, 1888. augusztus hó 2-án.

Román papírpénz a 20 frankos	8.75	vétel 8.80	eladás
ezüstpénz a 20	8.70	8.75	
Napoleon d'or (aranypénz)	9.82	9.85	
Török lira	11.15	11.18	
Arany	5.82	5.85	
Orosz papírrubel	114.—	115.—	

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Sztéryi József.

HIRDETMÉNYEK.

Helyiség-változás.

Alólirott tisztelettel kívánja értesíteni úgy a városi, mint a vidéki nagyérdemű közönséget, miszerint kézműáruk-üzletét

a **Lenszerre 26. szám alá,**
özv. Grossné-féle házba helyezte át.

Kiváló tisztelettel
Schul József.

Szám 6441.—1888. alisp.

Hirdetmény.

A nagyméltósága m. kir. közmunka- és közlekedési miniszterium az 1888. évi június hó 23-án kelt 19794 számú rendeletével a sárkány-törésváui uton levő Barczapataki hid építését 7515 frt 18 kr helyben hagyván, a közigazgatási bizottság jul. hó 14-én 497. határozatával helyreállítását 7525 frt 18 kr összeg erejéig elhatározta.

A fentemlített munkálatok foganatosításának biztosítása czéljából az 1888. évi augusztus hó 16-ik napjának délelőtti 10 órájára a vármegyei alispáni hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdetik.

A versenyezni óhajtok felhivatnak, hogy a fentebbi munkálatok elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számitandó s a részletes feltételekben elő-

írt 5%-nyi bánatpénzzel ellátott zárt ajánlataikat a kitűzött nap délelőtti 10 órájáig a nevezett hivatalhoz annyi alkalommal beadván, amennyi a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

A szobán forgó munkálatra vonatkozó műszaki műveletek és részletes feltételek a nevezett m. kir. államépítészeti hivatalnál, a rendes hivatalos órákban, naponként megtekinthetők.

Fogaras, 1888. július hó 26-án.

(274) 1—3 Gramóiu Dániel,
alispán.

Kerestetik

egy VI-ik gymnasiumot vagy reáliskolát végzett solid ember gyógyszerész gyakornokul **Beteg Bálint** gyógyszerészhez **Sepsi-Szent-Györgyön**. Érettségi vizsgával bírók egy évi előnyben részesülnek.

A dr. Otrobán Nándor tulajdonát képező

„**Első magyar petrolgyár**”
irodájában (Brassó, Nagy-utca 488. sz.) gyári árban kapható elsőrendű, — ugyancsak szalonpetroleum is hordókban és kőkorsókban.

259 1 20

„UNIO” szálloda.

Az egész szálloda ujonnan lett helyreállítva, szobái ujonnan berendezve, melyeknek árai 60 kr. s 2 frt. közt váltakoznak. A t. kereskedő-utazóknak 20% kedvezmény. — A vasúthoz s a vasutól társaskocsik (omnibus) állnak a t. cz. közönség rendelkezésére.

Nagy Orpheum-terem szép színpaddal,

mely egész ujonnan helyreállított és 300 személyt képes befogadni. A t. egyletek és testületek, melyek terített asztalok mellett rendeznek mulatságokat, a természetesen kapják.

Lakodalmi s társasbédék

lehető legjutányosabb árakon fogadtatnak el.

Étterem állandó s rendes.

Jó konyháról s italokról, nemkülönben pontos szolgáltról is gondoskodva, szíves látogatásra hívja fel a t. cz. közönséget

kiváló tisztelettel

FORKERT RUDOLF.

Az „Unio” szállodában levő fürdőintézet mátol kezdve ismét megnyitott.

A fürdő egész ujonnan lett berendezve, cement- és fadakkal, különféle douche-okkal. — Az árak mérsékeltek; Bérletnél 10% kedvezmény.

Szíves látogatást kér legmélyebb tisztelettel

(237) 6—6

FORKERT RUDOLF.

MOLNÁR ZS.

ajánlja a nagyérdemű városi és vidéki közönségnek gazdag raktárát kész

gyermek-, nő- s férficzipőkben,

valamint minden e szakba vágó munkákban. — Rendelésre lehető legrövidebb idő alatt készülnek el a legelegánsabb czipők, csizmak stb.

Ugyanitt dus választék van férfikalapokban.

Kitűnő munka s olcsó árak mellett igyekszik a n. érd. közönség minden igényeit kielégíteni.

Szíves támogatást kér

kiváló tisztelettel

Biró Gyula,
üzletvezető.

EREDETI KENYERLISZT.

Több igen tisztelt vevő óhajának eleget teendő, jövőre a valódi

eredeti kenyérlisztet

gyártom, azaz oly lisztet, mely teljesen tiszta, elsőrendű búzából oly módon készítettik, hogy a korpa kivételével az egész búzából csak egyféle liszt öröltetik, a melyben tehát a buza teljes ereje enne van, miért is mint legjobb kenyérliszt ajánlható.

Megrendeléseket úgy erre, valamint más lisztnemekre s hüvelyes veteményekre, a melyek nálam mindenkor raktáron vannak, elfogad

kiváló tisztelettel

FROMM MÁRTON.

EREDETI KENYERLISZT.

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetem - Brassó, ALEXI könyvnyomdája - Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

Fromm M. gőzmalma, Brassó.

Fromm M. gőzmalma, Brassó.